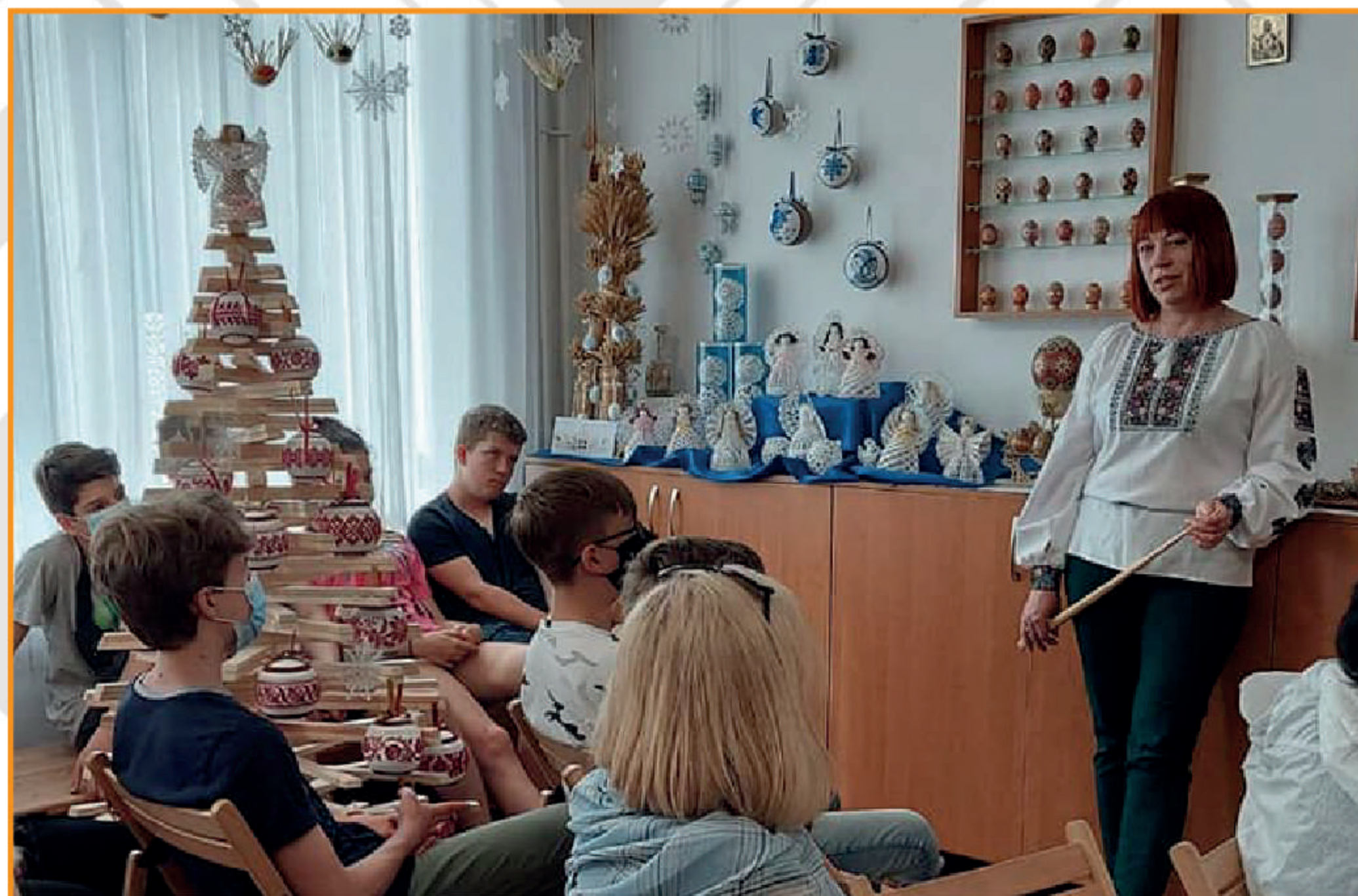

Сокальська писанка

Культурна традиція писанкарства на теренах Прибужжя сягає своїм корінням у сиву давнину і до кінця XIX ст. у візуальному оформленні писанок переважали геометричні мотиви («хвильки», «грабельки», «вітрячки», «решітки») на темно-коричневому або чорному тлі. На початку XX ст. місцеві писанки «розквітли» здебільшого червоними або жовтими квітами на червоному тлі.

Давню унікальну традицію писанкарства продовжують місцеві майстри. Їхні роботи можна оглянути у світлиці-музеї ім. Тараса Городецького у Червонограді.

Варто навідатися

Садиба гончара

вул. Шахтарська, 34, с.Бендюга,
Червоноградський район

Світлиця-музей Тараса Городецького

просп. Шевченка, 15, м. Червоноград
Тел.: (097) 9095289, (03249) 20598

Музей «Сокальщина»

вул. Б. Хмельницького, 16, м. Червоноград
Тел.: +38 (03249) 3-99-69

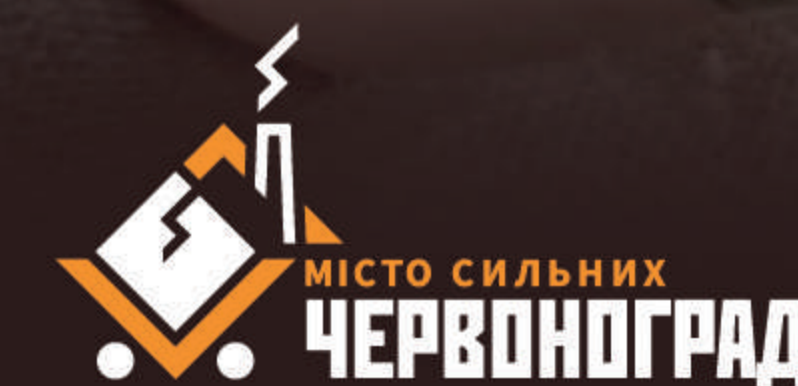
Червоноградська філія Львівського музею історії релігії (палац Потоцьких)

вул. Музейна, 10, м. Червоноград
Тел./факс: (03249) 3-90-35, 3-97-43

Більше інформації можна отримати у відділі культури
Червоноградської міської ради: +38 (073) 034 58 30

Фото© Віра Чипурко, Сергій Івашків,
НЖТ «Прозерок» імені Юлії Бурко

НАРОДНІ ПРОМИСЛИ

Надбужанська вишивка

Більшість збережених пам'яток вишивального мистецтва Надбужанщини (зараз це території Червоноградського, Володимир-Волинського районів та Холмщина) походять з кінця XIX–першої чверті XX століття і віддзеркалюють еволюційні зміни в різних галузях мистецької культури. Але найзнаменитіша надбужанська вишивка – це легкі, монохромні vzори на сорочках, що справляють враження тонкого чорного мережива.

Зразки надбужанської вишивки можна побачити в Червоноградській філії Львівського музею історії релігії (палац Потоцьких) та в музеї “Сокальщина”.

Сокальська кераміка

Гончарні осередки існували на теренах Сокальщини ще з XVI-го століття. Однак сокальська кераміка як регіональне явище набула особливого розквіту наприкінці XIX століття. На наших теренах здебільшого випалювали кахлі, тарілки та глечики, які оздоблювали унікальними розписами у вишуканій кольоровій гамі – жовтий, коричневий та зелений кольори на білому чи кремовому тлі.

Найбільший внесок у збереження та популяризацію традиції зробив Василь Шостопапець – знаний сокальський майстер XIX століття, гончар у четвертому поколінні. Його творчість – узагальнення всіх гончарних течій Сокальщини впродовж десятиліть.

На тогочасних регіональних виставках народних промислів сокальська кераміка успішно конкурувала з косівською. Проте

війни, переселення та індустріалізація північної Львівщини не сприяли збереженню давньої традиції. Косівська кераміка здобула всесвітнє визнання і внесена ЮНЕСКО до Репрезентативного списку нематеріальної культурної спадщини людства, натомість її сокальська «сестра» була незаслужено забута. Нечисленні автентичні взірці цієї кераміки збереглися у фондах музеїв Львова, Сокаля та Червонограда.

Червоноградська міська рада спільно з Львівським обласним департаментом з питань культури, національностей та релігій та Управлінням туризму та курортів ЛОДА ініціює занесення Сокальської кераміки до переліку об'єктів нематеріальної культурної спадщини України. А сучасні майстри намагаються відновити втрачену традицію: вони опановують давні гончарські техніки, відтворюють автентичні вироби і проводять майстер-класи.

У 2021 році у Червонограді відбувся перший гончарний фестиваль “Горна державності”, на котрий з'їхались гончарі з усієї України. Відтепер цей фестиваль буде традиційним і щорічним.

